

SECCIONS EDICIÓ IMPRESA EL PUNT AVUI TV MÉS

PORTADA LOCAL SOCIETAT SUCESSOS POLÍTICA ECONOMIA CULTURA EUROPA-MÓN COMUNICACIÓ OPINIÓ IN ENGLISH ESPORTS

TOTA L'OPINIÓ EDITORIALS ARTICLES L'APUNT EL LECTOR ESCRIU ENVIAR UNA CARTA AL DIRECTOR AUTORS

OPINIÓ 23 febrer 2019 2.00 h

KEEP CALM

Dret i ofec

XAVIER GRASET

Quin efecte li devia transmetre a Jordi Sánchez tenir damunt la taula, mentre declarava al Tribunal Suprem, el llibre de Joan-Carles Mèlich *La prosa de la vida*? Segur que va ser un estímul de pensament. Segur que el va inspirar en la seva ben travada defensa i argumentació. El filòsof

Sánchez va capgirar el que havia dit el rei dient que no hi pot haver llei que ofegui la democràcia

Mèlich, que beu de la literatura per construir la seva mirada filosòfica, condensa en aquest segon volum dels seus fragments filosòfics (el primer és *La lectura com a pregària*) un seguit d'idees, d'aforismes, que conviden a la reflexió. Joan-Carles Mèlich ha elaborat una "filosofia antropològica de la finitud". El cos, el símbol, l'alteritat, la memòria, el desig en són algunes de les expressions que ha estudiat. D'entre les reflexions de *La prosa de la vida* n'hi ha que pivoten sobre legitimitats, legalitats i democràcia. I just l'endemà que "declarés" el rei (com irònicament i encertada piulava Manuel Cuyàs), en Mèlich, Sánchez hi va trobar una rèplica. Quan el rei recollia el premi del Congrés Mundial de Juristes, va declarar que no hi pot haver democràcia més enllà de la llei. I Jordi Sánchez ho va capgirar davant del tribunal dient que no hi pot haver cap llei que ofegui la democràcia.

Entre les aproximacions de Mèlich hi llegim que "perquè hi hagi democràcia cal acceptar que cap justícia positiva, dret, o llei seran suficientment justos". Mèlich agafa el debat d'Antígona i Creont, escrit per Sòfocles, sobre el pes de la llei divina o terrenal, i la prohibició d'enterrar el cos de Polinices. La injustícia, diu Mèlich, potser és considerar que el dret és definitiu, un final de trajecte. És possible que aquestes idees i reflexions hagin animat Jordi Sánchez. I que la presència física del llibre, de la paraula escrita, li donés la força de Sòfocles mentre declarava. Encara Mèlich: "No sabem què és la legitimitat, però sí que sabem què no és. No és la legalitat." També les jutjaran, aquestes idees?

XAVIER GRASET FORASTÉ

ALTRES ARTICLES DE L'AUTOR

Una manera de